

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dn. lipca 2019 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 1 IZ/19

w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 646) zwanej dalej „u.p.p.” w związku z art. 5 ust. 1-9 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1323), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko I., z siedzibą w O., przedstawione we wniosku z dnia 30 maja 2019 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 6 czerwca 2019 r., uzupełnionego pismem z dnia 18 czerwca 2019 r. (data wpływu do ARM 19 czerwca 2019 r.) o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów dotyczących obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw:

1. w zakresie pkt 1 – jest prawidłowe,
2. w zakresie pkt 2 – jest prawidłowe,
3. w zakresie pkt 3 – jest prawidłowe.

Agencja Rezerw Materiałowych
00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45
tel. 22 36 09 100, fax 22 36 09 101
kancelaria@arm.gov.pl, www.arm.gov.pl

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 30 maja 2019 r., który wpłynął do Prezesa Agencji w dniu 6 czerwca 2019 r. oraz został uzupełniony w dniu 18 czerwca 2019 r. (data wpływu do ARM 19.06.2019 r.) przedsiębiorca I., z siedzibą w O., zwany dalej „Wnioskodawcą”, wystąpił o *udzielenie pisemnej interpretacji przepisów*.

W dniu 4 czerwca 2019 r. oraz w dniu 19 czerwca 2019 r. Wnioskodawca uiścił kwotę 120 zł tytułem „Opłata za wydanie interpretacji indywidualnej”.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis stanu faktycznego oraz zdarzenia przyszłego.

W związku z opisanym poniżej profilem działalności Spółki, Wnioskodawca wniósł o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa lub potwierdzenie prawidłowości stanowiska w zakresie:

1. Istnienia obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów oraz uiszczania opłaty zapasowej w przypadku wykorzystywania w ramach prowadzonej działalności substancji klasyfikowanych do kodu **CN 2710 12 25** w przypadku ich nieenergetycznego charakteru i przeznaczenia;
2. Istnienia obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów oraz uiszczania opłaty zapasowej w przypadku wykorzystywania w ramach prowadzonej działalności substancji klasyfikowanych do kodu **CN 2710 19 29** w przypadku ich nieenergetycznego charakteru i przeznaczenia;
3. Istnienia obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów oraz uiszczania opłaty zapasowej w przypadku wykorzystywania w ramach prowadzonej działalności substancji klasyfikowanych do kodu **CN 2710 19 99** oraz **CN 2110 19 93** w przypadku ich nieenergetycznego charakteru i przeznaczenia.

W treści wniosku Wnioskodawca wskazał, że prowadzi w swoim zakładzie produkcyjnym zlokalizowanym w R. działalność gospodarczą wykorzystując we wspólnym ciągu technologicznym instalacje: termicznej degradacji poliolefinowych odpadów tworzyw sztucznych, hydrotreatingu oraz destylacji kotłowej. Celem

prowadzonej działalności jest przetwarzanie odpadów tworzyw sztucznych i uzyskanie wysokojakościowych produktów sprzedawanych na rynku krajowym oraz wewnątrzspółnotowym. Dla celów prowadzonej działalności Wnioskodawca uzyskał zezwolenie na przetwarzanie odpadów oraz prowadzenie składu podatkowego.

Podstawowymi surowcami stosowanymi w procesie produkcyjnym są:

- odpady z tworzyw sztucznych o kodach CN 3915 10 00, CN 3915 90 11;
- szeroka frakcja z krakingu tworzyw sztucznych o kodzie CN 3811 90 00;
- olej popirolityczny z pirolizy opon o kodzie CN 2710 99 00;
- oleje odpadowe o kodzie CN 2710 99 00;
- воск polietylenowy o kodzie CN 3404 90 00.

Proces produkcyjny polega na krakingu i destylacji lub destylacji surowców w instalacji do termicznej degradacji poliolefonowych odpadów tworzyw sztucznych, uwodornieniu uzyskanych półproduktów w instalacji hydrotreatingu a następnie destylacji otrzymanych hydrorafinatów w instalacji destylacji kotłowej. Otrzymane destylaty stanowią wyrób gotowy lub podlegają modyfikacji dodatkami uszlachetniającymi w celu poprawy ich własności użytkowych.

W wyniku prowadzonego procesu produkcyjnego uzyskiwane są następujące wyroby:

- A. klasyfikowane do kodu CN 2710 12 25
- R. klasyfikowany do kodu CN 2710 12 25
- O. klasyfikowany do kodu CN 2710 12 25
- R. klasyfikowany do kodu CN 2710 19 29
- O. klasyfikowany do kodu CN 2710 19 29
- B. klasyfikowany do kodu CN 2710 19 99
- C. klasyfikowany do kodu CN 2710 19 99
- D. klasyfikowany do kodu CN 2710 19 99
- E. klasyfikowany do kodu CN 2710 19 93
- воск polietylenowy klasyfikowany do kodu CN 3404 90 00

Drugim rodzajem prowadzonej przez Wnioskodawcę działalności gospodarczej jest produkcja wyrobów w procesie mieszania komponentów zakupionych oraz własnych przy wykorzystaniu infrastruktury zbiornikowej. Surowcami stosowanymi w tej produkcji są pochodzące z zakupu z obszaru wspólnoty europejskiej:

- Benzyna specjalna o nazwie handlowej „B” o kodzie CN 2710 12 25
- Benzyna specjalna o nazwie handlowej „G” o kodzie CN 2710 12 25
- Mieszanina węglowodorów z przewagą węglowodorów aromatycznych o nazwie handlowej „C” o kodzie CN 2707 50 00
- Mieszanina węglowodorów z przewagą węglowodorów aromatycznych o nazwie handlowej „T” o kodzie CN 2707 50 00
- Mieszanina węglowodorów z przewagą węglowodorów aromatycznych o nazwie handlowej „P” o kodzie CN 2707 50 00

oraz wyroby z własnej produkcji Wnioskodawcy:

- A. o kodzie CN 2710 12 25
- R. o kodzie CN 2710 19 29

a także dodatki uszlachetniające.

W wyniku prowadzonego procesu mieszania ww. komponentów Wnioskodawca produkuje następujące wyroby:

- R. – środek stosowany w produkcji klejów kauczukowych o kodzie CN 2710 12 25
- D. – środek do odłuszczenia powierzchni metalowych o kodzie CN 2710 12 25
- P. – środek do impregnacji ciśnieniowej o kodzie CN 2707 50 00
- D. – rozcieńczalnik farb i lakierów o kodzie CN 2707 50 00
- I. – środek do impregnacji o kodzie CN 2707 50 00.

Wnioskodawca przedstawił karty charakterystyki ww. produktów.

W oparciu o opis stanu faktycznego oraz zdarzenia przyszłego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko.

1. Wyroby klasyfikowane do kodu **CN 2710 12 25**

Zdaniem Wnioskodawcy przedmiotowe wyroby nie stanowią ropy naftowej lub paliwa w rozumieniu przepisów ustawy o zapasach. Zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, paliwem są produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n ustawy, co stanowi, iż są to substancje przypisane do grupy „benzyn silnikowych”. Definicja ta wyklucza, w ocenie Wnioskodawcy, z tego pojęcia benzyny lakowe i przemysłowe wymienione w art. 2 pkt 2 lit.o ustawy o zapasach. Zgodnie z klasyfikacją Isztar wyroby klasyfikowane do kodu CN 2710 12 25 nie zawierające w swoim składzie więcej niż 10 % v/v alkoholu etylowego określone są jako oleje lekkie i preparaty, benzyny specjalne, pozostałe, zatem nie są definiowane jako paliwa silnikowe. Wnioskodawca przywołuje brzmienie definicji benzyny silnikowej, zawartej w Rozporządzeniu 1099/2008 w rozdziale 4 załącznika B pkt 4.1 ppkt 10.

W ocenie Wnioskodawcy, produkowane i zakupywane przez Niego wyroby nie spełniają wymogów jakościowych dla paliw ciekłych określonych w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych, co wynika z kart charakterystyki tych wyrobów (stanowiących załącznik do przedmiotowego wniosku) i nie mogą być stosowane jako paliwa do silników o zapłonie iskrowym. W związku z faktem, iż wyroby, które wnioskodawca produkuje lub zakupuje nie są paliwami silnikowymi, lecz benzynami przemysłowymi (specjalnymi), Spółka stoi na stanowisku, iż nie jest obowiązana do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych z tytułu produkcji i przywozu przedmiotowych substancji.

2. Wyroby klasyfikowane do kodu **CN 2710 19 29**

Wnioskodawca wskazuje brzmienie definicji „inne nafty” zawartej w Rozporządzeniu 1099/2008 w rozdziale 4 załącznika B pkt 4.1 ppkt 14. Odnosząc treść tej definicji do wyrobów objętych kodem CN 2710 19 29, które wytwarzane są przez Wnioskodawcę z surowców nie pochodzących z destylacji ropy naftowej, lecz z surowców pochodzących z przetwarzania odpadów tworzyw sztucznych w drodze krakingu termicznego lub z pirolizy opon, zatem nie wyczerpują definicji zawartej w przedmiotowym rozporządzeniu. Jednocześnie, zdaniem Wnioskodawcy, w art. 5

ust. 6 pkt 3 ustawy o zapasach pozwala na odliczenie od wielkości zapasów do utworzenia i utrzymywania których zobowiązany jest producent lub handlowiec ilości paliw otrzymanych z przetwarzania olejów odpadowych. W rozumieniu Wnioskodawcy zapis ten ma na celu zachęcenie przedsiębiorców do przetwarzania olejów odpadowych, co jest korzystne z punktu widzenia np. ochrony środowiska naturalnego. Zdaniem Wnioskodawcy przytoczony przepis ma zastosowanie także do przetwarzania odpadów tworzyw sztucznych oraz zużytych opon i uzyskanie z nich wysokojakościowych produktów – jak to ma miejsce w przypadku działalności Wnioskodawcy.

3. Wyroby klasyfikowane do kodu **CN 2710 19 93** oraz **CN 2710 19 99**

Wnioskodawca wskazuje, iż wyroby o ww. kodach CN nie są obecnie przez Niego wytwarzane, jednakże Wnioskodawca posiada możliwości techniczne i technologiczne do ich produkcji i są one objęte stosownym zezwoleniem na przetwarzanie odpadów. Zdaniem Wnioskodawcy produkcja powyższych wyrobów, które Wnioskodawca zamierza ewentualnie wytwarzać w procesie przetwarzania olejów odpadowych nie spowoduje obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych.

W świetle obowiązującego stanu prawnego w zakresie przepisów ustawy o zapasach stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego i zdarzenia przyszłego w odniesieniu do obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw

1. w zakresie pkt 1 - jest prawidłowe,
2. w zakresie pkt 2 - jest prawidłowe,
3. w zakresie pkt 3 – jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 – 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych, rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych.

Zgodnie z art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów.

W myśl art. 2 pkt 8 ustawy o zapasach produkcja paliw to wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), produktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Przepis art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw lub osoba fizyczna, osoba prawna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która nie prowadzi działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. 2018 poz. 1114), lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną.

Przywozem, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, jest sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu

ziemnego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzwspólnotowym w myśl przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Zgodnie z art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f- n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Z przepisu art. 2 pkt 3 lit. f-n tej ustawy wynika natomiast, iż paliwami są: gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe - określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Od dnia 31 grudnia 2017 r. producenci i handlowcy tworzą i utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w wielkości odpowiadającej iloczynowi 53 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym (art. 5 ust. 3 pkt 6 ustawy o zapasach).

Artykuł 5 ust. 3b pkt 3 ustawy o zapasach stanowi, że w przypadku paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), oblicza się według wzoru:

$$ZO_p = \left[\frac{P - O}{R} \times H \right] \times W$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

ZOP - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

P - wielkość produkcji i przywozu paliw oraz ilość paliw wprowadzonych na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K) w poprzednim roku kalendarzowym,

O - pomniejszenia odnoszące się do poprzedniego roku kalendarzowego, o których mowa w ust. 6, wyrażone w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

R - liczbę dni w poprzednim roku kalendarzowym,

H - wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w liczbie dni średniej dziennej produkcji lub przywozu paliw, określonej w ust. 3 dla danego roku kalendarzowego,

W - współczynnik powiększenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), o rezerwę określoną w art. 3 ust. 4, wynoszący 1,1.

W myśl § 2 pkt 5 i 9 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1806), podczas ustalania wymaganej ilości zapasów interwencyjnych uwzględnia się surowce i produkty naftowe oznaczone między innymi kodami CN 2710 12 25 (benzyny silnikowe) oraz CN 2710 19 29 (inne nafty).

Mając powyższe na uwadze, w pierwszej kolejności należy wskazać, iż ustawodawca zdecydował o wprowadzeniu do ustawy o zapasach definicji ustawowych produktów naftowych oraz poszczególnych paliw, niezależnych od definicji przyjętych w tym zakresie w polskim prawie, w szczególności niezależnie od definicji zawartych w ustawie Prawo energetyczne oraz ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Należy mieć na uwadze, iż definicje te zostały wprowadzone do ustawy o zapasach ustawą z dnia 30 maja 2014 r. o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach

postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego i zakłóceń na rynku naftowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014 r. poz. 900), której celem było wdrożenie do prawa polskiego dyrektywy Rady 2009/119/WE z dnia 14 września 2009 r. nakładającej na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych (Dz. Urz. UE L 265 z 09.10.2009 r., str. 9). Z jej art. 3 ust. 1 wynika, że państwa członkowskie przyjmują odpowiednie przepisy ustawowe w celu zapewnienia aby całkowite zapasy naftowe utrzymywane w każdym momencie we Wspólnocie na ich użytek odpowiadały co najmniej: 90 dniom średniego dziennego przywozu netto lub 61 dniom średniego dziennego zużycia krajowego, w zależności od tego, która wartość jest wyższa. Zgodnie z art. 2 lit.i dyrektywy 2009/119/WE zapasy naftowe to zapasy nośników energii wymienionych w pkt 3.4 akapit pierwszy załącznika A do rozporządzenia (WE) nr 1099/2008. Z pkt 3.1 akapit pierwszy załącznika C do rozporządzenia 1099/2008 wynika natomiast, że chodzi o ropę naftową, NGL, półprodukty rafineryjne, inne węglowodory, gaz rafineryjny (poza ciekłym), etan, LPG, benzynę ciężką, benzynę silnikową, benzynę lotniczą, paliwo typu benzynowego do silników odrzutowych, paliwo typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, olej napędowy (destylowane oleje opałowe), olej napędowy transportowy, oleje opałowe do celów ogrzewania i innych, ciężki olej opałowy (o niskiej bądź wysokiej zawartości siarki), benzynę lakową i benzyny przemysłowe, smary, asfalt, parafiny oraz koks naftowy – do których stosuje się definicje zawarte w załączniku B rozdział 4 tego rozporządzenia. Dlatego też ustawodawca w zakresie definicji ustawowych poszczególnych produktów naftowych na gruncie ustawy o zapasach odsyła do załącznika B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008.

Natomiast zgodnie z ustawą o zapasach paliwa to produkty naftowe wymienione w art. 2 pkt 2 lit. f-n, określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008 r. z późn. zm.). Na mocy zmiany wprowadzonej rozporządzeniem Komisji (UE) 2017/2010 z dnia 9 listopada 2017 r. zmieniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii w odniesieniu do aktualizacji rocznych i miesięcznych statystyk dotyczących energii (Dz. Urz. UE L 292 z 10.11.2017 r., str. 3 i nast.), która weszła w życie 30 listopada 2017 r. definicje legalne powołanych powyżej produktów

zostały przeniesione do załącznika A, przy czym w załączniku B w rozdziale 4 odnoszącym się do ropy naftowej i produktów naftowych w pozycji 4.1. „Nośniki energii” zaznaczono, że o ile nie określono inaczej, w kategorii tej gromadzone są dane odnoszące się do wszystkich nośników energii wymienionych w załączniku A rozdział 3.4 OLEJ (ropa naftowa i produkty naftowe). Jednocześnie powołany załącznik A zatytułowany „Wyjaśnienia dotyczące terminologii” jednoznacznie stanowi, że zawiera on wyjaśnienia, uwagi geograficzne lub definicje pojęć, które są stosowane w pozostałych załącznikach, o ile w załącznikach tych nie stwierdzono inaczej. Wskutek powyższego bezpośrednio odesłanie z ustawy o zapasach do załącznika B rozdziału 4 rozporządzenia nr 1099/2008 przekształciło się w odesłanie kaskadowe, które dla ustalenia właściwego brzmienia definicji paliw wymaga sięgnięcia, poprzez odesłanie z załącznika B, do definicji określonych w załączniku A rozporządzenia nr 1099/2008.

Aby powstał obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw musi zaistnieć jedno ze zdarzeń opisanych w ustawie o zapasach dotyczących przywozu. Mianowicie musi nastąpić nabycie wewnątrzwspólnotowe lub import przez przedsiębiorcę, który tym samym, dokonując jednej z powyższych czynności uzyskuje status handlowca. W systemie zapasów interwencyjnych ropy naftowej lub paliw pierwszą czynnością, która rodzi obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych jest przemieszczenie wyrobu podlegającego temu obowiązkowi z terytorium państwa członkowskiego UE na terytorium RP. Podobnie rzecz się ma w przypadku importu, gdzie obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych powstaje z chwilą dokonania importu paliw poprzez przywóz wyrobów akcyzowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju.

Natomiast obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w przypadku produkcji paliw, zdarzeniem wywołującym powstanie tego obowiązku jest wyprodukowanie paliwa.

Podkreślenia wymaga fakt, że przedmiotem obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych nie są paliwa lecz działalność w zakresie produkcji lub przywozu paliw.

Ad. 1

W wyniku prowadzonego procesu produkcyjnego Wnioskodawca uzyskuje produkty o nazwach handlowych A., R. oraz R. oznaczone kodem CN 2710 12 25.

Produkty te są uzyskiwane w efekcie przetwarzania odpadów tworzyw sztucznych, gdzie podstawowymi surowcami stosowanymi w tym procesie są odpady z tworzyw sztucznych (CN 3915 10 00, CN 3915 90 11), szeroka frakcja z krakingu tworzyw sztucznych (CN 3811 90 00), olej popirolityczny z pirolizy opon (CN 3811 90 00), oleje odpadowe (CN 2710 99 00) oraz wosk polietylenowy (CN 3404 90 00).

Art. 2 pkt 8 ustawy o zapasach wprowadza zamknięty katalog surowców i produktów, których wykorzystanie w procesie przerobu celem wytworzenia paliw stanowi produkcję w rozumieniu ustawy. Katalog ten obejmuje: ropę naftową, kondensat gazu ziemnego (NGL), półprodukty rafineryjne i inne węglowodory.

Art. 2 pkt 2 ustawy o zapasach definiując produkty naftowe odsyła do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008 r. z późn. zm.).

Zgodnie z ww. rozporządzeniem:

1. Ropa naftowa to olej mineralny pochodzenia organicznego, w skład którego wchodzi mieszaniny węglowodorów oraz związane z nimi zanieczyszczenia, np.: siarka. W normalnej temperaturze i ciśnieniu ropa naftowa występuje w stanie ciekłym, a jej właściwości fizyczne (gęstość, lepkość itp.) są w wysokim stopniu zmienne. Kategoria ta obejmuje skropliny odzyskiwanego gazu »mokrego» lub »suchego», w przypadkach, kiedy zostały one domieszane do ropy naftowej wydobywanej w celach komercyjnych.
2. Kondensat gazu ziemnego (NGL) to płynne lub skroplone węglowodory odzyskane z gazu ziemnego w instalacjach oddzielania lub zakładach przetwórstwa gazu. Do NGL należą etan, propan, butan (normalny i izobutan), pentan (oraz izopentan) oraz pentany plus (czasem określane jako naturalna gazolina).
3. Półprodukty rafineryjne to przetworzone oleje przeznaczone do dalszego przetwarzania (np.: olej opałowy z pierwszej destylacji lub próżniowy olej

napędowy) z wyjątkiem mieszania. Dalsze przetwarzanie tych półproduktów prowadzi do powstania jednego lub większej ilości składników lub produktów gotowych. Definicja ta obejmuje również zwroty z przemysłu petrochemicznego do przemysłu rafineryjnego (np.: benzyna pirolityczna, frakcje C4, frakcje oleju napędowego i oleju opałowego).

4. Inne węglowodory to syntetyczna ropa naftowa z piasków bitumicznych, olej łupkowy itp., płyny pochodzące z upłynniania węgla, płynne produkty przetwarzania gazu ziemnego w benzynę, wodór i oleje emulgowane (np. Orimulsion), z wyłączeniem łupków bitumicznych; obejmuje olej łupkowy (produkt wtórny).

Zatem wskazane przez Wnioskodawcę odpady tworzyw sztucznych nie mieszczą się w katalogu surowców i produktów, których wykorzystanie w procesie przerobu celem wytworzenia paliw, stanowi produkcję w rozumieniu ustawy. Powyższy proces nie stanowi więc produkcji w rozumieniu ustawy o zapasach.

Art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach określa, że wyłącznie producenci i handlowcy są zobowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

Odnosząc się natomiast do drugiego rodzaju prowadzonej przez Wnioskodawcę działalności gdzie nabywa on wewnątrzspółnotowo produkty naftowe o nazwie handlowej B. (CN 2710 12 25) oraz G. (CN 2710 12 25) należy wskazać, że z przepisu § 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1806) wynika, że wyroby objęte kodem CN 2710 12 25 kwalifikowane są do benzyn silnikowych. Z kolei zgodnie z załącznikiem A rozporządzenia Komisji (UE) nr 2017/2010 z dnia 09 listopada 2017 r. zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii „benzyna silnikowa składa się z mieszanki lekkich węglowodorów, których temperatura destylacji mieści się w zakresie 35°C - 215°C. Wykorzystywana jest jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych. Benzyna silnikowa może zawierać dodatki, utleniacze i środki zwiększające liczbę oktanową, w tym związki ołowiu. Obejmuje domieszki do benzyny silnikowej (z wyjątkiem dodatków/utleniaczy), jak np. alkilaty,

izomerat, reformat, krakowana benzyna przeznaczona do komponowania benzyny silnikowej. Benzyna silnikowa stanowi zbiór produktów, do którego należą biobenzyna mieszana (biobenzyna w benzynie silnikowej) i benzyna inna niż biobenzyna”.

Przedłożone przez Wnioskodawcę karty charakterystyki produktów potwierdzają, że:

- produkt o nazwie handlowej B. destyluje w przedziale od 27,5°C do 124°C;
- produkt o nazwie handlowej G. destyluje w przedziale od 41,6°C do 148,3°C.

Wyroby te mieszczą się zatem w przedziale charakterystycznym dla komercyjnej benzyny silnikowej, będącej paliwem w rozumieniu ustawy o zapasach. Benzyna silnikowa jest mieszaniną węglowodorów, które są komponowane z frakcji pozyskiwanych bezpośrednio z destylacji atmosferycznej, destylacji próżniowej oraz z procesów destrukcyjnej przeróbki ropy naftowej. Skład bazowy paliwa jest uzupełniany dodatkami. Zdolność do spalania się benzyny w silniku z zapłonem iskrowym jest opisywana liczbami oktanowymi: badawczą i motorową. Skład wyżej wymienionych produktów (brak frakcji niskowrzących) nie gwarantuje właściwego zapłonu a brak w składzie frakcji węglowodorowych takich jak izoparafiny, cykloparafiny, nafteny, olefiny i aromaty nie gwarantuje odpowiedniej liczby oktanowej. Produkty o nazwach handlowych B. i G. w stanie faktycznym nie mogą być użyte jako paliwo do silników z zapłonem iskrowym.

Jednocześnie Wnioskodawca w wyniku mieszania między innymi wymienionych powyżej komponentów (nabytych wewnątrzspółnotowo oraz pochodzących z własnej produkcji) uzyskuje produkty o nazwie R. – środek stosowany w produkcji klejów kauczukowych o kodzie CN 2710 12 25 i D. – środek do odtłuszczenia powierzchni metalowych o kodzie CN 2710 12 25.

Przedłożone przez Wnioskodawcę karty charakterystyki produktów potwierdzają, że:

- produkt o nazwie handlowej R. destyluje w przedziale od 41,6°C do 148,3°C;
- produkt o nazwie handlowej D. – początek temperatury wrzenia <35°C, zbyt dużo frakcji niskowrzących.

W przypadku produktu o nazwie handlowej R. również należy podkreślić, że z technologicznego punktu widzenia bardzo wąski zakres wyników badań parametru

jakościowego jakim jest skład frakcyjny wyklucza możliwość wykorzystania wskazanego produktu jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym.

Natomiast w przypadku produktu o nazwie handlowej D. należy zwrócić uwagę, że początek temperatury destylacji nie mieści się w definicji zawartej w załączniku A rozporządzenia Komisji (UE) nr 2017/2010 z dnia 09 listopada 2017 r. zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii, zatem produkt ten nie może być uznany za benzynę silnikową.

Tym samym stanowisko Wnioskodawcy, że dokonując produkcji polegającej na przetwarzaniu odpadów tworzyw sztucznych w wyniku której otrzymuje on produkty o nazwach handlowych A., R., R., nabywając wewnątrzspółnotowo produkty o nazwach handlowych B. i G. oraz mieszając nabyte wewnątrzspółnotowo komponenty z wykorzystaniem produktów z własnej produkcji otrzymuje produkty o nazwach handlowych R. oraz D. nie będzie nie będzie zobowiązany do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych **jest prawidłowe.**

Ad. 2

Z przedstawionego przez Wnioskodawcę stanu faktycznego wynika, że w wyniku prowadzonego procesu produkcyjnego uzyskuje on produkt o nazwie handlowej O. klasyfikowany do kodu CN 2710 19 29.

Produkt ten Wnioskodawca uzyskuje w efekcie przetwarzania odpadów tworzyw sztucznych, gdzie podstawowymi surowcami stosowanymi w tym procesie są odpady z tworzyw sztucznych (CN 3915 10 00, CN 3915 90 11), szeroka frakcja z krakingu tworzyw sztucznych (CN 3811 90 00), olej popirolityczny z pirolizy opon (CN 3811 90 00), oleje odpadowe (CN 2710 99 00) oraz wosk polietylenowy (CN 3404 90 00).

Jak wykazano powyżej (w uzasadnieniu pkt 1 niniejszej decyzji) art. 2 pkt 8 ustawy o zapasach wprowadza zamknięty katalog surowców i produktów, wykorzystanie których w procesie przerobu celem wytworzenia paliw stanowi produkcję w rozumieniu ustawy. Katalog ten obejmuje: ropę naftową, kondensat gazu ziemnego (NGL), półprodukty rafineryjne i inne węglowodory.

Zgodnie z definicjami ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów naftowych i innych węglowodorów zawartymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008 r. z późn. zm.) wskazane przez Wnioskodawcę odpady tworzyw sztucznych nie mieszczą się w katalogu surowców i produktów, wykorzystanie których w procesie przerobu celem wytworzenia paliw, stanowi produkcję w rozumieniu ustawy. Powyższy proces nie stanowi więc produkcji w rozumieniu ustawy o zapasach.

Art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach określa, że wyłącznie producenci i handlowcy są zobowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

W związku z powyższym stanowisko Wnioskodawcy w zakresie rozumienia przepisów ustawy o zapasach w odniesieniu do obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych wynikającego z uzyskiwania podczas przerobu odpadów tworzyw sztucznych produktów o nazwach handlowych O. oraz M. klasyfikowanych do kodu CN 2710 19 29 **jest prawidłowe.**

Ad. 3

W kolejnym zagadnieniu przedstawionym przez Wnioskodawcę będzie on, w wyniku procesu produkcyjnego polegającego na przetwarzaniu odpadów sztucznych, uzyskiwał wyroby o nazwie handlowej O. o kodzie CN 2710 19 99 oraz B. o kodzie CN 2710 19 99, C. o kodzie CN 2710 19 99 oraz D. o kodzie CN 2710 19 93.

Należy podkreślić, że produkty oznaczone kodem CN 2710 19 99, zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej nie zostały ujęte jako produkty, które należy uwzględnić przy obliczaniu wymaganej ilości zapasów obowiązkowych.

W związku z powyższym stanowisko Wnioskodawcy w zakresie rozumienia przepisów ustawy o zapasach w odniesieniu do obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych wynikającego z uzyskiwania podczas przerobu odpadów tworzyw sztucznych produktów o nazwach handlowych O. o kodzie CN 2710 19 99

oraz B. o kodzie CN 2710 19 99, C. o kodzie CN 2710 19 99 oraz D. o kodzie CN 2710 19 93 **jest prawidłowe.**

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego i zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji. Decyzja niniejsza została wydana w zakresie interpretacji przepisów dotyczących tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. W zakresie opłaty zapasowej Prezes Agencji Rezerw Materiałowych wyda odrębną decyzję.

Pouczenia:

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Energii, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Jeżeli niniejsza decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jego rozstrzygnięcie, w odwołaniu od decyzji strona może zawrzeć wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

.....
Wykonano w 3 egz.
Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);
Egz. Nr 2 – BPI;
Egz. Nr 3 – a/a.